

Priloga Novin.

MARIJIN LIST

XXVI.

8. februar

1930.

Tisk Prekmurske Tiskarne. Za tiskarno odgovoren HAHN IZIDOR v M. Soboti

MARIJIN LIST

NEVTEPENO POPRIJETA DEVICA MARIJA. — Pobožen mesečen list.

Vrejuje ga z dovoljenjem cerkvene oblasti: **Klek1 Jožef**, vp. pleb. v Črensovcih, Slovenska Krajina. Izhaja vsaki mesec 8. na spomin petdesetletnice razglašenja verske istine od Marijinoga nevtepenoga poprijetja leta 1904. dec. 8., gda je te list, kak prvi pobožen slovenski list Slovencem Slovenske Krajine do rok dani.

Cena na leto: doma na skupni naslov 10 Din., na posameznoga 15 Din., v vse države Evrope 25 Din., v Ameriko i v Canado z Novinami i kalendarom „Srca Jezušovoga“ vred štiri dolare. Za to naročnino objavi M. List tudi vse dopise i izvrši vse naročitve Amerikancov i Kanadcov anbrezplačno.

Naročniki se deležni sada več jezerih sv. meš i dobijo k listi vsi brezplačno kalendar Srca Jezušovoga i knjižico „Priprava za srečno smrt“. M. List z kalendarom Srca Jezušovoga je priloga Novin.

Naročniki, ki majo doma na skupni naslov M. List, to je ki plačajo samo 10 Din. naročnine za njega, plačajo 2 Din. poštnine, kda dobijo do rok kalendar Srca Jezušovoga.

V vredništvu M. Lista v Črensovcih se dobijo kupiti: 1. Življenje sv. Martina pašpeka za 1 Din 75 par; 2. Življenje sv. Jezušekove Trezike po 5 Din; 3. Molitvena knjiga „Hodi k oltarskomi Svestvi“ v celo platno vezana z rdečev obrezov 12 Din, z zlatov obrezov 20 Din; 4. skrivnosti sv. rožnoga venca po 2 Din 50 par 15 falatov i 5. knjižica: „Priprava za srečno smrt“ 2·50 Din.

Dari.

Na „sirotišnico Dom sv. Frančiškaz v Črensovcih so darivali v din. sledeči: N. Bednja 10, Cigan Ivan družban nabrao na gostujanji pri Žalik Matjaši v Črensovcih 38, N. Turnišče 100, Pavel Elizabeta D. Lendava 100, Žižek Mihal, Mesarič Jožef, Šabjan Jožef v Ižekovcih nabrali 6 metrov i 30 kg. krumplov 27 kg. žita i 25 kg. hajdine = 390 din; Žerdin Kazimir nabrao na gostujanji Žerdin Albija pri pok. Žerdin Jožefa do vici v Žižkih 90, Čurič Treza i s. Vekoslava Budja nabrale v Ljubljani 2847, Matjašec Štefan pod Lipov nabrao 1485 kg. krumplov = 742 50, Čurič Terezija i sestra Kranjec Jerneja nabrale v Varaždinskih Toplicah 370, Gabor Jožef Črensovci 12.50, Žižek Marija M. Polana 2, Virag Treza z Črensovec v zahvalo, ka je peneze z Amerike dobila 100, Žižek Mihal Ižekovci 35, Ferencak Jožef, Balažic Števan, Matjašec Jožef, Kolenc Štefan i Gjörköš Mihal nabrali v Gumilicaj 1950 kg. krumplov = 950; Čurič Treza i sestra Vekoslava nabrale 1000, Kohek Treza nabrala na D. Bistrici 10, Čurič Treza i sestra Vekoslava nabrale v Maribori, Ptuji i Ormoži 1748, Hozjan Bara V. Polana 10, Plej Kata Črensovci v zahvalo, ka je dober Bog rešo nesreče 13, Orlovsko društvo v Črensovcih 100, N. Črensovci 10, Antolin Jožef nabrao v Odrancih 1440 kg. krumplov = 720; Forjan Andraš nabrao v Lipovcih 235 kg. krumplov = 117.50; nabirateljje Doma nabrali krumplov v Črensovcih, Trnji, Žižkih, Srednjoj, Dolnjoj i Gornjoj Bistrici, (Horvat S. Ignac i Žižek Martin) na Holizi i v M. Polani 5915 kg. krumplov = 2957·50, Ščap Ana nabrala v Beltincih 25, z Hraščic: Herci Franc 6, Lutar Marija 6, Činč Mihal 5, Zver Jožef 5, Čenar Franc 5, Bernjak Roza 3, Kozak Ivan 3, Farkaš Treza 10, z Beltinec: Duh Matjaša Micika 4, Slavic Matjaš 3, Šaruga Martin 5, Peterka Andraš 5, Čačovič Marija 2, Maučec Matilda z Gančan v zahvalo za dobljeno zdravje 10, Sraka Ana z Gančan 10, z Chicage: Turner Karol i Hozjan (Baligač)

Martin vsaki 56, Horvat Martin, Grüskovnjak Števan, Vinčec Matjaš, Halas Ana, Lonc Matjaš, Gorek Mihal, Kozlar Števan, Ritos Janoš, Hozjan Martin, Horvat Bara, Žalig Verona, Kociper Anton, Hajdinjak Matjaš, Vuk Helena, Vučko Franca, Vučko Ivan vsaki 28 dinarov; Rengeo Števan nabralo na Melincih 106 kg. hajdine, 22 kg. kukorice, vozo pa vse sam brezplačno = 197 dinarov, Glavač Treza Melinci 5, Frank Ivan Melinci 2, Koren Bara i Julia nabrale v Renkovcih 4 metre krumplov i 80 kg. prosa, vczile vse brezplačno = 320 din., N. z Renkovec v zahvalo za ozdravljenje stvari 20, Maroša Ana Turnišče 100, Kocet Marija Turnišče 10, na krsitijaj male Levašič Mariške nabrano v Čentibskih goraj 20, Bakanica z Gradišča od odaje stvari 10, Virag Agota Ižekovci 10, Gabor Orša Od-ranci 5, Hari Marija Ptuj 100, Gonza Ana 10, Balažic Ana 250, Trajbar Treza 1, Halas Ana 2, Kolenko Ferenc 5, Vučko Martin 10, Zakoč Martin 5, vsi z G. Bistrice; Jakšič Ivan i Horvat Števan nabrala drobnih krumplov na G. Bistrici 160 kg. = 64, Gjura Ivan Bednja 55. 14, Hanc Števan Črensovci 110. 28, N. Krog 50, Bedek Rozalija Martinje 30, Sukič Rozalija Martinje 10, Kozar Jurij Martinje 10, Špilak Jožef nabralo v Brezovici 72.50 din.; darivali so po 1 din.; Toplak Martin, Zver Jožef, Bakan Ana, Šömen Števan, Gerič Martin, Raščan Marija, Gjörköš Števan, Gjuran Matjaš, Horvat Števan, po 2 din.: Balažič Števan, Prša Bara, Raščan Ana, Šömen Ana, Raščan Marija, Denša Matjaš, Fifonja Marija, Mertük Verona, Zver Janoš, Horvat Bara; po 2.50 din.: Raj Ana, Zver Marko; po 3 din.: Horvat Orša, Čolig Števan, Törnar Ivan, Toplak Ana, Raščan Ivan; po 4 din.; Denša Marija, Gjuran Geta; po 5 din.; Denša Jožef, Raj Jožef, Špilak Jožef; Kranjec Ana O. 50; Režonja Marija D. Bistrica 15, Bakovci: Grah Marija 10, Polak Marija 5, Horvat Janoš nabralo krumplov za 267 din; Šolske sestre nabrale na Golniki 100, Sok Anton, živinozdravnik D. Lendava 50 Škafar Alojz Vršac 11, Bakan Jožef i Lukač Geta nabrala v Dokležovji 775 kg. krumplov i 20 kg. žita = 412.50, Vapatič Martin Beltinci 2, N. Črensovci 120, po 10 din; Horvat Jožef Trnje, Kolenko Ivan, Cigan Jožef, Ros Matjaš, Kolenko Štefan vsi z Črensovec, Horvat Sabo Martin Trnje, Krampač Števan i Jakšič Ivan G. Bistrica, Zver Jožef Trnje, Romih Apolonija Celje 20, Dr. Kočar Jožef apel. sodnik, Novi Sad 50, Občina Melinci 100, na D. Bistrici nabrala Kolenko Janoš i Cigan Ivan 258.50, z Trnja: Tkalec Ana 10, Hozjan Ivan 3, Hozjan Števan 2, Tkalec Marija 10 Denša Ivan 5, Horvat Janoš i Marko v Trnji nabrala 354, Sobočan Števan i Stanko Martin pa 25, Marija Škerbinc Maribor 27, Dr. Jedlowski Jožef, odvetnik Zagreb 500, Stanko Ivan i Cigan Matjaš nabrala v Žižkih 439.50, z Beltinec: Glavač Matjaš, Ros Andraš, Žalig Ferenc i Glavač Marka Maričika vsaki 3, Šernek Franc nabralo v M. Polani 43 din. darivali so po 3 din.: Raščan Ivan, Špilak Ivan; po 5 din.: Šömen Števan, Gerič Števan; po 2 din.: Škalič Števan, Mertük Števan, Špilak Jožef, Gabor Ivan, Vuk Janoš, Šernek Marija, Hozjan Jožef; po 1 din.: Hozjan Marko, Šömen Ana, Gerič Ferenc; — Šernek Kata 10 din. Cigan Verona i Čurič Róza nabrale v Črensovcih 443.50, Raduha Martin Črensovci, pet srebrnih kron = 15 din; N. Črensovci 35 din.

Črepe i kamne so kúpili sledeči: N. Dolnja Bistrica 650 din., Farniki z G. Lendave 650 din., Kotnjek rojena Tivadar Bara z V. Polane, dala 672 din., Kotnjek Janoš Hamilton v Canadi dao 672 din., Sukič Julija Martinje 33, stoječa v Sev. Ameriki 650 din., Lebar Eufemija Sr. Bistri-

ca dala 66) din., Lebar Ignac Chicago dao 660 din., Bednarik Rudolf, plebanoš G. Lendava v spomin za dobrov pokojnov materjov 650 din.

Oča sirot, povrni vsem obilno! — Odbor.

Bodi popolen.

XI.

Vsa znanost svetnikov se lahko obrazloži z dvema rečama: delati in trpeti. Šteri prvo pa drugo najboše opravi, je najveksi svetnik. (Sv. Frančišek Saleški.)

Što bi mogeo čteti življenjepise sv. Ambrozija, Bazilija, Hieronima, Krizostoma, Dominika, Vincencija Pavljanskoga, ka ne bi občudivad, ka so vse napravili i trpeli!

V življenji očakov se pripovিদavle eta dogodbica:

Sv. Dorotej je meo nekšega vučenca po imeni Dositeja. Šteo je, ka ga v vsakom pogledi navči na zatajüvanje. Či je opazo, ka njegov vučenec ma kakšo lepo stvar, štera njemi je delala veselje, njemi jo je odvzeo. Tak je delao tüdi pri stvari, štere so njemi bile potrebne, kak na priliko nož, knjige i podobno. Či je kaj pitao, njemi je ne davao odgovora. V kratkom, šteo je, ka se v vsem zatajüje. Dositej ga je v vsem bogao i trpobrez protistavljanja. S tem je že po petih letaj dosegno velko svetost.

Molitev: O predobri Jezus, podeli mi gorečnost svojih svetnikov, ka bom z enakov močjov zatajüvao svoja megnenja, ka bom najraj delao to, ka se protistavlja mojoj naravi i ka s tem dosegnem korono zatajüvanja.

XII.

„Vse, šteri želejo živeti istinito duševno življenje, bi rad vtrdno v tom, ka popolnost ne obstoji v raznih vajaj i vnogom mišljenji, nego v popolnom samozatajüvanji i pripravljenosti, iz lübezni do Jezüša Kristuša v vsej stvari trpeti. Vse drugo, či se ta vaja zapüsti, ne obrodi nikšega sada i nikaj ne pripomore na poti k popolnosti.“ (Sveti Janoš od Križa.)

Kasijan pripovedavle od opata Pafunčija, ka je te opat samo po tom, ka je stalno zatajüvao svoje želje prišeo do tak velke svetosti. S tem je zadüšo v sebi vsakše nagnenje k grehi i spopuno se v vsej jakostih.

Peter Baltazar Alvarez se je stalno zatajüvao i odpovedavao se vsemi, na koj ga je vlekla natura, ne samo v velikih, nego tüdi v malih stvarih i dosegno je s tem velko stopnjo popolnosti. (Dale.)

VSEBINA :

Mamika, če bi jaz rožica bio... Stran	1	Najsvetejše Ime Jezüšovo.	„	8
Obljübe za „Dom sv. Frančiška“. — Bog poslühne prosilce.	„	Cvetka Marijinoga lista.	„	9
Življenjepiš Chambon Marije Marte, laične sestre reda Marijinoga obiskavanja	„	Misijonski glasi.	„	12
Sveta Marjeta Kortonska.	„	Od „Doma sv. Frančiška“	„	13
Zadnja spoved ga je rešila.	„	Marija pomočnica kristjanov je bl. Boska Ivana vodila i podpirala.	„	15
	„	Cerkveni glasi	„	15

DEVICA MARIJA ČUVAJ ME!

Mamika, če bi jaz rožica bio...

Mamika, če bi jaz rožica bio, bi v Nazareti cveo. Cveo bi pri tvojoj hišici, kde si ti božega Sina poprijela. Cveo bi pri dveraj tiste male hišice, kde je meo svojo siromaško delavnico sv. Jožef, tvoj čisti zaročnik. Cveo bi pri stubaj tvoje hišice, kde si ti bila gospodinja. Cveo bi pri okni tvoje hišice, pri šterom si varvala svojega Jezuška, njemi šivala, tkala, prala oblekco, njemi spevala i ga nadajala. Tü bi cveo i tak ljubleno dišao, da bi se mi od veselja smejala sveta družina. Cveo bi na veselje Jezuški i svoj cvet njemi ponüjao, naj bi si ga vtrgno, kda bi si ga šteo i šteroga bi si šteo. Pa cveo bi po zimi tüdi, ne samo po leti, naj bi tvoj Jezušek meo vsikdar dišeče rožice. Cveo bi v snegi i mrazi, v vetri i deži, viheri i süši, vsikdar bi poganjao bombleke i je ponüjao tebi, mamika, za Jezuška.

Pa da je Nazaret zdaj v cerkvi v tabernakli, zato, mamika, tü ščem jaz cvesti zdaj noč no den, v zimi i leti, v süši i mokroči, v vseh neprilikaj, ki pridejo na tabernakel, na prebivališče tvojega Jezuška. O okapli, polevaj, goji me dobra mamika, ka de Jezusek meo vsikdar lepe rožice v mojoj düši okoli oltara svojega, ki do ga razveseljavale, tolažile, kda prido na njega dnevi žalosti i bridkosti, štere njemi prinesejo nezahvalne grešne düše. Mamika, naj sem tvoja lepa rožica za Jezuška!

Obljube za „Dom sv. Frančiška.“ — Bog poslušne prosilce.

Na sirotišnico „Doma sv. Frančiška“ prihaja več darov iz zahvalnosti, ka je dober Bog poslušno prošnje darovnikov. Večkrat ma što kakšo žalost v familiji, ali nesrečo pri stvari pa obljudi dar na dom sirot i Oča sirot poslušne njegovo prošnjo, dom pa dobi obečani dar. Mamo že več takših slučajov. Ka do dobre duše znale, kak se naj te obljudbe delajo, ka določen namen dosegnejo, popišemo zakaj Bog rad poslušne takše obljudbe i kak se morejo te delati.

Jezuš je ljubiteo sirot. Njegova prva predga se je glasila za siromake, zato je prišo, je pravo v svojoj prvoy predgi, naj siromakom oznanjuje evangelium. Pa s tem ne bio zadovolen. Za stariše: mater i hranitela s zvoli siromake, velike siromake.

Dar, šteroga što siromaki da, je njemi dani, se glasi njegova boža reč Siromake za blažene imenjuje in njim obečavlje nebesko bogastvo; tistim ki do te ljubili, pa večno smiljenje i plačo. Sodo de pa vsakoga pa tom, kak je lübo bližnjega, predvsem, kak je lübo siromake. To je Jezuša Boga navuk: on je tisti, ki se podpira, kda se podpira siromak. V tom navuki leži tisti skrivnosten zrok, zakaj poslušne Jezuš rad vsakoga, ki ga prosi pomoči i obeča dar za siromake.

Kak se pa naj delajo obljudbe, ka nas Jezuš poslušne. Obljudbe morejo biti poštene i ne grešne pa vsaki, ki kaj obljudi, more meti v srce močno volo, ka spuni, ka obljudi. Nadale naj se vsaki podvrže božjo svetoj voli. Dostokrat najmre naša prošnja ne bi služila nam na zveličanje i Bogi na čast, zato je pa Bog ne more i ne sme poslušnoti; on nam lübi i nam ne more škoditi. Da nam pa mesto prošnoga vsikdar drugo to bolše, če ga prav prosimo.

Kak naj zato napravimo obljudbo na „Dom sv. Frančiška“?

Etak: Sv. Frančišek (ali sv. Ferenc, kak se že imenjuje njegovo ime v šterom kraji) jaz obečam, ka dam na dom sirot Din (kde so pike, prideni keliko dinarov obečaš) v petih letaj, če mi spraviš od sirot Družine: Jezuša, Marije, sv. Jožefa to miloščo (kde so pike prideni, ka prosiš). Po tem zmoli na časi sv. Frančiški i sv. Mariji edno Zdravo Marijo, Ta obljudba se napravi samo ednok. Nikdar drugo ne sila. Kda pa ovaraš, ka je tvoja prošnja poslušnjena, prosi po ložnico (ček) z Črensovec od uredništva M. Lista ali od odbora za zid

nje sirotišnice i pošlji svoj obečani dar. Jako dobro i Bogi na čast bo, če popišeš i pošlješ na uredništvo Marijinoga Lista v kakšoj zadevi te je poslušnola sv. Držina na prošnjo sv. Ferenca.

Ka pa će tvoja prošnja neje poslušnjena? Te ti Bog plača tvojo molitev i obečanje. Ar molitev i obečanje darū za sirote je dobro delo. A dara dati ti ne trbe, to nesi dužen včiniti. Jako dobro je pa ponoviti večkrat i telikokrat svojo obljubo; dokeč se ne poslušne tvoja prošnja. Pa kda se poslušne, te daj svoj dar na dom sirot. Ne smemo najmre pozabiti, ka dober Bog navadno na probo deva naše vūpanje i našo stanovitnost i samo po večkratnoj prošnji nas poslušne.

Ka nesmemo prositi? Više smo povedali, ka se vse sme prositi, ka je pošteno, ka neje grešnoga. Grešno, nepošteno bi bilo, prositi na priliko, naj se sovražniki kvar zgodi, naj što zbeteža, naj se komi posreči kaj vkradnoti itd. Kaj takšega prositi bi bio greh i bi si prosilec zaslužo božo kaštigo.

Ka pa te naj prosimo?

Obečamo dar za dom sirot, če sv. Držina na prošnjo sv. Ferenca

1. nas reši to leto smrtnoga greha; to je najmre največša sreča na sveti, ne meti smrtnoga greha;
2. nam da premagati velike skušnjava, posebno one proti svetoj čistosti;
3. da našoj družini pobožnost;
4. nam povrne prvejšo pobožnost v molitvaj;
5. nam naseli mir v družini;
6. nam betežnika ozdravi;
7. sprosi našemi vmirajočemi zadnja svestva;
8. sprosi srečen porod;
9. odpravi največšo nesrečo z hiše, ka se pijanec povrne;
10. svajo odpravi;
11. blagoslov prinese i mir v novi zakon;
12. da napredūvanje v svetosti;
13. blagoslovi naše gospodarstvo;
14. reši kluge našo hišo;
15. da našim domačim srečno povrnitev iz tūhinskoga;
16. da priti do zaslužka;
17. blagoslovi odajo naših pridelkov i naše stvari;
18. naše izseljence čuva, ka ostanejo poštene, zdravi i majo zaslužek;
19. sprosi dūhovnike po Srci Jezušovom;
20. da priti do nizke pravične cene pri agrarnoj zemlji;
21. da srečo pri kŭpčiji;
22. reši ognja, povodni, toče, sūše i druge spodobne nesreče na poli i doma;
23. pomaga deteti napraviti dobre izpite;
24. nam da priti do službe, predvsem do dūhovniške časti;
25. da lepo vremen.

Ti i spodobni nameni so tisti, za štete naj se prosi pomoč sv. Držine potom sv. Frančiška i obeča dar na „Dom sv. Frančiška“. Poskŭsiti i te vidili, kak rad ma Jezuš svoje sirote, kak rad vam zavolo teh poslušne prošnje.

Sveti Frančišek zroči naše vse zadeve svetoj Držini: Jezuš, Mariji, sv. Jožefi i pomagaj našim sirotam, ka pridejo do svojega doma!

Življenjepis Chambon Marije Marte, laične sestre reda Marijinoga obiskavanja.

XI.

Svete rane i Maticerkev.

Samooobsebi se razmi, ka se naša molitev te poslušne posebno v nebi, če jo mi opravljamo potom svetih ran. — Jezuš ponovno pride na to točko nazaj: „Na pomoč zazavanje svetih ran bo stalno zmago spravilo Matericerkvi“. „Stalno moreš zajimati iz teh vretin za zmago Matercerkve“. — „O moj dober vučiteo, kak dugo me že navdūšuješ za to, pa zmaga li nē pride“, odgovori sestra z prostim, zavūpnim glasom. „Hči moja, že za to moreš biti jako blažena, ka ne kaštigam bole . . . Ti mi zadržavaš roko. Obečam ti, ka ti dam to zmago, ali počasi.“ Na to se njej prikaže ustanoviteo (Sv. Frančišek Saleški), ka bi dovršo navuk vučitelov: „Če Gospod ravno obeča zmago na priprošnje svoje Nevtepe Matere, zato ne smefe opūstiti molitve i zročitve svetih ran.“ Pri nekom velikom preganjanjanji Matercerkve je prosila sestra Marija Marta lūblenoga Jezūša, naj vzeme svetoga Očo v obrambo svojih svetih ran. Ta prošnja se je Gospodi jako dopadnola. Dovoło je zato, ka je naša sestra mogla viditi, kak obilne milosti so dobili zato sveti Oča Pij IX. i v kak velikoj meri je pripomogla tomi ravno molitev reda, štero je te v namen opravo: „Iz mojih ran teče posebna milošča za njega.“

Proti konci leta 1867. njej je naznana naš Gospod: „Njegova Svetost bo mogla šče dosta trpeti, mira ne bo meo sv. Oča več, ali zavolo molitvi, ki se za njega opravlja, niemi v stiski ne trbe ostāviti trona.“

Se zna, da nas Gospod nešče nehati v zmoti. Zato nas le prosi, naj molimo: „Ščem, naj je ta redovna hiša z svojimi molitvami opora svete stolice, posebno z na pomoč zazavanjem svetih ran. Na te način nasipe zdignete proti sovražnikom.“

Svojo zadovoljnost naznanja nad temi molitvami z etimi rečmi: „Jako sem blaženi zavolo molitev, štere je redovna družina opravljala za Matercerkev. Edno stopnje vekše dike dobite zato ednok, ka ste tak verni vojaki sv. Petra bili. — Pa takši ste lahko vsikdar, samo dosta molite za sveto Matercerkev.“ Svoje reči dokonča z obečanjem, šteromi se nišče ne more proti postaviti: „Dokeč do vaš moje rane čuvale, ne se vam trbe bojati ni za sebe, ni za Matercerkev. Če toga kinča ednok ne te meli, te spoznate, ka ste meli zdaj.“ (Dale).

Štere fare so se že prijavile, da bodo obhajale zahvalno pobožnost ob 25 letnici M. Lista?

Poleg sv. Jelene, kde se je te mesec opravljala devet dni ta pobožnost, so se prijavile sledeče fare: Grad, Sv. Bedenek, Bogojina i Beltinci.

Sveta Marjeta Kortonska.

Dnevi, v šterih živemo, fašenski dnevi, so dnevi posvetnosti i vno-gih grehov. Ne mislim na nedužne šale i poštene zabave na gostüvanjaj, nego na vnoqe gizde, nečimurnosti, prevzetnosti, nezmernosti v jeli i pili, pa na povoden nečistosti. Sveta Maticerkev, lübeča naša mati, da se ne bi pogrozili te dni v posvetnost i si ž njim spravili pogübljenje, nam stavi pred oči te dneve en lepi zgled. Te naj bi nam pokazao, kam pripela prosvetnost i gizda človeka i ka je dužen po tom zgledi včiniti vsaki, ki je zajšao na kriva pota. Te zgled nam dava v svetoj Marjeti Kortonskoj, štere god se obhaja 22. februara.

Ka so bili njeni grehi? Lepa je bila. Lepota jo je zapelala. Rada se je štimala ž njov, ogledavala v gledali, iskala lepa oblačila, se ž njimi gizdavila, bila šegava, je zahajala na veselice, kde bi je kazala, iskala moško družbo i ka potem samo posebi pride: postala je navadna nečist-nica. Cela okolica jo je poznala kak prilëžnico nekšega gospoda, z kem je v nečistom razmerji živila.

Ali milost boža je klonkala tüdi na njeno srce, kak klonka na vsako. Jezuš se proso notri v svoje ovce srce. I ne zamañ. Spoznala je, ka ne-čisto življenje nezmerno žali nevtepenë Device Sinü, Jezuša i zato se je odločila, ka več ne bo tak živila. I naj pokaže, ka njej je zaistino žao za to grdo življenje, se razjoče, vlase razplete i z *potrim srcom zapüsti hišo greha*. Grešno priliko je zapüstila. Če je ne bi, se nikdar ne bi spokorila. Stokrat objokani grehi se ponovijo, ar se ne ostavi grešna prilika. Boža reč je najmre: „*Ki lübi priliko, prejde v njej.*“ (Eccell III. 27.) Zapüstila je tak hišo greha i je bežala . . . kam? K oči i mačehi domo — mater že siročë ne melo — i njima odločno povedala, da ne ide več nazaj, ar grešiti nešče več. Oča, hüjši od zverine, i mačeha, krutejša od Jezabele, jo pa nazaj stirata ta, „kde njej dobro bilo.“ I ona! Z odločnostjov, ki je trša od morske pečine, odgovori: „H grehi ka bi jaz nazaj šla? Nikdar ne! Nikdar več! Čeprav so me starišje zapüstili, ne zavrži me ti dober Bog i bodi tvojemi dozday nevernomi ali zdaj se pokorečemi deteti oča! Raj od glada vmerjem, kak bi ti več neverna postala!“

Njeno grešno življenje je melo sad. Mati je bila nezakonskoga dete-tä. Rada bi šla v oster red ali v samoto, da bi se pokorila za svoje raz-vüzdano življenje, ali žavolo deteta ne je mogla i smela. Ostala je med svetom. Zaprosila je pa za sprejem v pokorni tretji red sv. Frančiška. Ali bila je zavrñjena. Prošnjö ponovi drügo leto, ali zaman. Komaj tretje leto jo sprejmejo predstojnik, kda spoznajo njeno stanovitnost v pokori. Proš-ta serkasta obleke tretjega reda njej je napravila vekše veselje, kak so njej naredili kinči i vse dobrote v hiši bogatoga plemenitaša, z šterim je nečisto živila.

Vodillo tretjega reda je verno i popolno spunjavala.

Živeti je začela po njem tak sveto, kak je prle živila grešno. Ostala je pa pri njej ešče edna falinga: rada je šče gučala brez potrebe od sveckih rečih. Zato njoj je pravo lübleni Jezuš: „Reši se že ednok sveta i Pomisli, ka niti nečiste skušnjave neso tak nevarne kak posvetne družbe i posvetni guči.“ Vsem nam je povedan te opomin. Ki samo od jela, pila, plesa, bogastva, lepe obleke, lepoga obraza i spodobnih sveckih reči guči brez potrebe, ne mogoče, ka se ne bi potopo v posvetnosti. Pri njej je

ta navada ostala še z prejšnjega življenja i ne mela nikšega slaboga namena, ali ne se je mogla li tak tesno združiti z Jezušom kak je on to želo. Zato njej je naročo, naj se posvetnih gučov popolnoma reši. Taki ga je bogala.

Jezuši je z dvojim grehom napravila grozno razžalenje i onečaščenje, zato je dvojo pokoro delala, ka njemi ž njov plača nazaj, ka njemi je z grehoma vzela. Vzela njemi je z nečistostjov čast i diko z gizdostjov. Zato je pa pokorila tisto nečisto telo z čistočov i zatajüvanjom. Spala je malo. Lepe vlase, šteri so jo na greh napelavali, si je odrezala, glavo z ronjami pokrila, lepi obraz si je s pesnicami kukla i z peskom ribala, naj postane pred svetom grdi, pred Jezušom lepi; bičala se je do krvavoga; živež si je prosila i vzela vseji te slabejši falat i želela biti najbolje zavrženi kodiš i največši, zapuščeni betežnik. Vse to je delala z dovoljenjom svojega spovednika, koga je Jezuš presveto, ka njej naj to dovoli i naloži.

Trpeči Jezuš. Njegov tužen obraz je geno grešnico Marjeto, ka je postala sveta Marjeta Kortonska. Gene tudi tebe? O koliki so več grešili kak ona, pa ne samo, ka se menje pokorijo, nego celo nikaj se ne pokorijo. Mesto njih opravljajmo mi dela pokore, ka Jezuši trpečemi zadostimo.

Za gizdo se je ponižavala. Z štrikom okoli šinjeka je hodila k svetomi prečiščavanji i britko objokavala blodnosti svojega življenja pred vsemi javno, i to tak močno, ka so njej včasi krv rosile oči mesto skuz. Najbole je pa želela biti javno od vseh i pred vsemi ponižana. Kak je vnoge spačila, tak je želela pred vsemi biti zavržena. Naj se poniža, si zmislji nekaj. Spovednik njoj dovoli. Zmislila si, ka de šla domo, ta kde je živela v nesramnosti i lüdi pačila z svojim življenjom. Gor se spravi. Kak? Vlasi si obrije. Okoli šinjeka si obesi vajat. Obleče se v serkasti, zaničljivo obleko i se napoti proti domi: v nedelo, kda je največ lüdi pri cerkvi. Pred nje poklekne tü, — pred celo faro — i je jočič prosil, naj

Marjeti odpustijo spako, ki jo je z svojim grdim življenjem napravila pred njimi i jih je pohujšala. Farniki se nad tov poniznostjov do dna srca genejo, se vnoji razjočejo i iz srca spokorijo.

I od te velike pokore 23 let neje odstopila. Jezuši se je pa tak dopadnola z žnjov, da se njej je večkrat prikazao, njej davao posebne milosti, tolažbe, je celo mrtve na njeno prošnjo na žitek zbuđo. Moč za to pokoro je pa jemala v njegovem trpljenji. Jezušovo trpljenje je rada premislavala, z njim si zgučavala, ž njim trpela, njega pomilüvala.

Sveta Marjeta je verno spunila reči svetoga Düha, ki nam je naznana po sv. Pavli apoštoli : „*Ki so Kristušovi, so svoje telo križali z grehi i poželjivostjov vred.*“ (Gal. V. — 24.)

Njena pokora je tista prava pokora, od štere pravi sv. Pismo : „*Rodite pravi sad pokore!*“ (Luk. III. 8.) Pokori se z nasprotnimi dobrimi deli kak je grešila. Za nečistost da Jezuši čistost, za gizdo poniznost. Samo takša pokora je prava. Pijanost obslūži treznost, nezmernost post, skopost darovitnost, srditost milostivnost, tovajjjo pravica. I zrokov za pokoro mammo vsi zadosta. O, da vsi smo pomagali Jezušu križati. Ne pozabimo Jezušovih rečih, štere je naznana svojoj svetoj pokornici : „*Zdaj je več židovov, kak je te bilo, kda so me križali. Zdaj je teliko grešnikov, ka če ravno bi bilo moje telo, ki sem *je prijelo od Device, tak velike, kak je celi svet, ni teliko mesta ne bi bilo na njem zdravoga, kak je napravi iglin špic.*“ — Krščeniki, pokorimo se i posebno v tej posvetnih dnevaj zvršavlmo dela pokore : molimo i se vsaki den bar nekaj zatajimo, ka tak nekaj svojega duga odplačamo Jezuši i nekaj tistih, ki ga neščejo njemi povrnoti.

Zadnja spoved ga je rešila.

(Pripoved)

Hvaljen bodi Jezuš Kristuš! — se je oglaso zvonar. Na vse veke. Amen, odgovorita dühovnika. Ka novoga, ga pitajo Majkeš. — Spoved, gospon plivanoš. Pa ma što volo v tom božnom vremeni iti z sveta? Zvonar si zdehne i malo počaka. Zatem pa „*Nesreča se je zgodila pri logarovih. logarica so spadnoli z štao i vmirajo.*“ Moremo iti, odgovorita oba dühovnika na en mao. Logarovi so bili ne samo dobri krščeniki, ki so svoje verske dužnosti verno spunjaval, nego so bili tüdi dobrotniki siromaške cerkve; zafo je pa dvojna dužnost zvala dühovnike, naj idejo v toj strašnoj noči na spoved. Gospod Majkeš, dokeč so sami bili, so nikdar ne zavrgli prošnje betežnikov: šli so vseli na spoved. V njihovoj fari je samo eden betežnik vmro brez spovedi i te si je bio sam kriv. Večkrat so njemi najmre glase pošiljali, naj jih zove; a je odgovoro, ka njemi popa ne trbe, ka nema grehov i druge takše navadne izgovore je meo, kak že majo takši lüdje, štere je tujina pokvarila. Zdaj pa da majo pomočnika i to takšega pomočnika kak so g. kaplan Ivan, se tem menje zgodi, ka bi što vmro brez spovedi. Napotijo se zato te taki i idejo v cerkev po Božanstvo pa z zvonarom se napotita proti logarovej hiši, ki je bila dobro vüro hoda po dobroj poti.

Lampaš, šteroga je neso zvonar, je viher že vgasno, ka sta komaj prišla vö z vesi. Vidla nesta ni božega štih, kak pravijo Ravenci. Snežilo

je tak gosto, kak bi ga z škafa sipavao. Oči so se njima skuzile i skuze so njima včasi zmrznole na obrazi. Čula sta samo eden glas: muuuuu-tuljenje vihéra; vidla pa nikaj; pred njima se je kotao samo beli, od snega pokriti neskončni ravenski prostor, priti nesta mogla nikam. Tri vüre že iščeta logarovo hišo pa je ne najti nikde.

Moj Bog, začne tožiti zvonar, zablodila sva. Ka bode zdaj gospod kaplan? Čeravno slaboga zdravja duhovnik že duže čütijo, kak njim pešajo noge i celo telo, kak njim teče curkoma znoj z mantranoga tela i proti zmrzava na čeli i hrbti, ga tolažijo: mogoče pa nesva zablodila, samo pot je preteška, pa va znabiti skoro tam. Ideta ešče pol vüre, a logarove hiše ne. Neveta odkot sta prišla i ne veta kama naj se obrneta, teri ne. Kak stopnjo napravita, jo časi zapiše veter z snegom. Zapiše so vsikdar vekši. Do kolen že gazita po snegi i komaj — komaj — sopita i vsikdar po menje, po menje. Roke so odrevenele duhovniki, ne moro več držati Božanstva v njih. Skrijejo je pod kaput, da ležej moro naprej: „Jezušovo Srce, zdaj v nedelo sem predgao od vüpanja do tebe, o ne zavrži me, potrdi moje reči, pokaži, da si rešiteo v tebi vüpajočih! Jezušovo Srce vüпам se v tebe!“ odmolijo gospod Ivan i primejo z obema rokoma Božanstvo, kak bi šteli posvedočiti s celim svojim bitjom, da je njihovo vüpanje pravo v smiljeno bože Srce. A odgovora ne drugoga, kak strašni glas vihéra. Naednok samo nekaj zječi pred njima. Nekša stvar se zglesi i šče priti vö z zapiša. Zajšla je v globotnjek i se z cele moči napinja, da bi mogla vö; pri tom mantranji bridko joče. Na zadnje se njej vendar posreči, kda zbere vse svoje moči vküp, skoči vö z globotnjeka i beži naprej mala srnika. „Hvala dobro Srce Jezušovo! Ti si poslal to svojo stvarico pred naj, ka bi nama kazala pot k rešitvi“, se zahvalijo duhovnik dobromi Jezuši i pali primejo z obema rokoma Božanstvo. I resan, srnika beži na levo, kde ne tak velikih zapišov. Ideta za njov i kda njima je stopnja že varnejša i se tolažita nad rešitvov, se naednok samo začüje strel, šteri zadene srniko. Vtegne se nedužna stvarica, malo se še meče, potem pa zkrvavi. — Obstaneta. Včasi za tem pa priskoči od ednoga grma možka postava k zverini i kda ne daleč od nje zapazi dva možka, zdigne pükšo, da bi proti njima strela. (Dale).

Najsvetejše Ime Jezušovo.

II.

Palica, na štero se jedino moremo naslanjati, štera se pod nami ne zlomi, ka nas ne vrže, ka ne spadnemo na potl proti večnosti, je krščansko vüpanje. Z tem smo osvedočeni i trdni, ka z božov pomočjov pride-mo do svojega cila, do dobrega Boga. To vüpanje pa mamо po i vu Jezuši. Bog nam je naime nebesa obečao v Jezuši, i po Jezuši po njegovom svetom Imeni. To ime je tista lestvica, štere klini se ne sterejo i na šteroj ne mogoče, da bi se nam zavrtelo, da bi tak nazaj spadnoli i se poškodüvali ali vmorili. Če se mi ščemo zveličati, nam je predvsem potrebno, da smo za nebesa odebrani. A to odebiranje se pa godi ravno po Najsvetejšem Imeni Jezušovom. Poslušajte, ka pravi sv. Düh Bog, ki se ne more vkaniti i ki tüdi nikoga vkaniti ne more: „Pozvani ste po Jezuši Kristuši.“ (Rim. I. 6.)

A samo pozvanje nas šče ne zveliča, če se nam grehi ne odpustijo: „Od njega svedočijo vsi proroki, da dobi v njegovom imeni odpuščenje grehov vsaki, ki v njem verje“. (Ap. dela X.—43) Tak nas vči sv. Duh Bog po sv. Petri apoštoli. Če se ščemo zveličati, če ščemo, ka se nam grehi odpustijo, moremo k svestvam hoditi. A sedmera svestva pa delijo svoje milošče, rodijo obilen sad v naših dušaj ravno po Najsvetejšem Imeni Jezušovom. Gda je On slovo jemao od svojih vučenikov, njim je naročo, naj včijo i krstijo „v imeni Oče i Svetoga Duha.“ Tak se vsako svestvo deli v Jezušovom imeni.

Pot vu večno domovino je puna nevarnosti i duša potrebüje preveč dosta pomoči, ka zna na njej ostati stanovitna. A to pomoč pa dobi samo po molitvi. Molitev, če se opravlja v Jezušovom Svetom Imeni, bo poslühnjena. Tak je pravo On sam. Pri sv. Janoši apoštoli i evangelišti čtemo njegove sladke reči: „Če te Očo kaj prosili v mojem imeni, vam bo dao.“ (Jan. XVI. 23.) Brezi Jezušovoga Najsvetejšega Imena nam je ne mogoče meti pravoga vüpanja, nam je nemogoče pohoditi i napraviti dugo, teško pot, ki pela vu večni žitek.

Najsvetejše Ime Jezušovo bodi ti naše vüpanje!

Cvetka Marijinoga lista.

II.

Nadvse veličastno je bilo pokapanje na novoga leta den. Od rana so prihajali od blüzi i od daleč znanci, ništerni dale kak dve ali tri vüre hoda, posebno salezijanski sotrudniki i sotrudnice, da izkažejo poslednjo čast maziljenci Gospodovomi. Točno ob 10 vüri so blagoslovili mnogogočastiti g. dekan Weixl iz Križovec pokojnikovo telo, nato so ga bratje vzdignoli i v prošeciji odnesli v zavodovo kapelico. Med potjov ga je spremlala godba z žalostinkov. Tu so meli poslovilni govor preč. g. duh. svetnik i vpokojeni plebanoš Klekl, ki so pokojnika spravili v salezijanski zavod. Njihov govor za spomin v celoti objavimo. Glasi se etak:

So njemi dali ime Jezuš. (Luk. II. - 21.)

Predragi v Kristuši! Na den novoga leta nas pozdravlja Zaročnica Kralja nebeskoga z njegovim presvetim imenom. Jezuš — se glasi dnes v stojižerih cerkvaj, doni v iz vüst i v srci milijon i milijon vernikov. Jezuš: je novoletni pozdrav Cerkev i zednim poziv, naj si njega, Jezüša zasadimo v svojo dušo, svoje činenje, vsa svoja opravila, v celo življenje, celo v svojo smrt i vu večnost. Zakaj Jezüša? Naj na to pitanje morem dati pravičen odgovor, prosim njegov sveti blagoslov, ki tü pred nami v Oltarskom Svestvi prebiva v svetom tabernakli. Jezuš naj bo naš v tom novom leti! Zakaj?

On je najlepši. To je verski navuk. On je nestvorjena večna lepota, on je najlepši. Naše oko, naše srce, naša duša išče lepoto. A vse zemeljske lepote so minljive. Najlepši cvet se posüši, najdragši kinč, šteri nas vleče, po šterom hrepenemo, premine. Jezuš nikdar. Večna lepota je on, komi ne morejo škoditi ne starost, ne bolezen, ne viherje, ne zima, ne sovražnik. Večna i zednim nekončno velika. Njegovoj lepoti se ne priti do kra-

ja, ta se ne da zmeriti i ne vözajeti. Če je mamó samo edno kapljico, smo lepši kak milijon svetov. I kem več je dobimo, tem vekša je njegova. Naša lepota jo najmre povekša, kda z nas izžareva, kda se z nas znova v njega pretaka po diki, štero njemi je spravila v našoj dūši. Mi pa kem več je dobimo, tem več si zaslužimo za vso večnost.

Jezuša ščem meti, on je najvekša lepota.

Jezuš naj bo naš v tom novom leti? Zakaj?

Jezuš ma večno kraljestvo i jaz bom ž njim kraljuvao. Gd^a je Oča Bog poslao svojega angela na te svet, ka bi tomi naznalo rojstvo svojega Sina od Device Marije, je z etimi rečmi naznalo Jezušovo kraljestvo: „Bo kraljuvao v hiši Jakobovoj vekomaj i njegovomi kraljestvi ne bo konca.“ (Luk. II. — 34.)

Naš trpeči Zveličiteo. V te obraz je rad gledao pokojni Žerdin Jožef, zato je živo i mro tak pobožno. Keliki žalijo v teh dnevaj te mili boži obraz! Zadostujmo za njihovo nezahvalnost z tem nakanenjom, ka raj vmerjemo, kak smrtno zagrešimo!

Što ne bi šteo vekomaj živeti?! Če si že od toga nevolnoga zemelskoga življenje pozelemo, ka bi dugo trpelo, ka bi bilo večno, naj mamó samo zdravje i se tak pomali te preživemo, kak si ne bi želeli srečnoga, veseloga večnoga žitka? Pa angeo Gospodov je Mariji več povedao od Jezuša. On ne guči od žitka samo, on guči od kraljestva, šteromi ne bo konca. I mi bomo ž njim kraljuvali, ki smo si ga zvolili. Pa to kraljestvo je večno, nikdar ne mine; pa to kraljestvo je neskončno veliko i dobro, i sladko i puno sreče i blaženstva. Ve nas pa sama boža reč zagotavlja: „ka človečo oko ne vidilo, vūho ne slišalo, srce ne občutilo, ka je Bog tistim pravo, ki ga ljūbijo“. (I. Kor. II. 9.) Boga ljūbiti pa teliko pomeni kak Jezuša meti. Zato jaz Jezuša ščem meti.

Jezuša ščem meti v novom leti, ar je on najlepši i ar ma večno kraljestvo i ar de po njem tūdi moja duša lepa i vekomaj ž njim kralju-

vala. Jezuš naj bo zato moj oča, moje življenje, moje vse. Če Jezusa mam, sem lepi, čeravno je grdo moje telo; Jezusa če mam, sem zdrav i črstev v največšoj bolezni; Jezusa če mam, sem bogat v največšem siromaštvu, sem mlad v visokoj starosti, sem vesel i v morji žalosti; Jezusa če mam, idem v življenje, kda začnem vmirati; Jezusa če mam, začnem večno srečno i veselo življenje, kda mi smrt vzeme življenje.

Zato jaz Jezusa ščem meti v tom novom leti.

I pokojni sobrat Žerdin Jožef mogoče ne začinja z Jezusom toga novoga leta? Ž njim ga začinja, a ne na tom sveti, kde bi ga znao še zgubiti, nego v deželi večnosti. Jezuš njemi je bio vse na zemlji. On njemi zato more biti tudi vse na drugom sveti! Istina, da nam pravi boža reč, da nevemo smo li božega soda ali smilenja vredni, ka sv. Pavel etak izraža: „*Nemam toti nikaj na dušnoj vesti, all s tem še nesam opravičen*“ (1. kor. IV. 4.) To je istina. A ravnotak je istina i boža istina od samoga Jezusa nam naznanjena: „*če me što ljubi, bo moja reč spunjavao, i moj Oča ga bo ljubo i bova k njemi prišla i pri njem prebivala*“ (Jan. XIV. 23.) Pokojni Joško je pa ljubo Jezusa, zato se vupamo, ka ga je Jezuš pripelao k Oči. Bio je vzoren duhovnik; pobožne so bile njegove svete meše, goreče njegove molitve, potapljaio se je v skrivnost tabernakla i iskao je skoz celo življenje samo ednoga, samo Jezusa. Zato pa ne mogo najti drugoga kak Jezusa. To je najednostavnejša posledica njegovoga življenja.

Ljubo je pa tudi Marijo, mater Jezusovo: vroče, rahe, kak dete svojo mamiko. Njej na čast se je vado v jakostih i molo, se premagüvao; pri vsakoj danoj priliki je širio njeno čast; zato naj omenim sam njegovo delo pri Marijinom Listi: pisao je v njega do zadnjega zdihaja svojega življenja, dokeč njemi je smrt ne zbila z rok pera. Trinajset duhovnikov je zgojio Marijin List v blaženoga Don Bosca družbi i pokojni je bio prva rožica, štero je Marija vtrgnola ravno v jubilejnom leti, kda smo veselo obhajali 25 letnico.

Ljubo je Jezusa i njegovo presveto mater Marijo i zato njima je davao, ka mata najraj: čisto mladino i sebe kak duhovniško žrtev za njo. Vse življenje je posveto mladini, bio njoj je oča i mati, brat i sestra; bio malim vse i mali so njemi bili vse; za te je živo i za te je postao aldov, ar je tak želo Jezuš z svojov presvetov materjov.

Jezuš je vido njegovo ljubezen do mladine i zato ga je prisrčno pogledao z globokim pogledom, v dno duše, i ga je pitao: ščeš, naj zrastejo ti mali, nad šterimi maš toliko veselja, ščeš, da zrastejo v moje krasne rožice i Marijine dišeče lelije? Ščeš? I je odgovoro: Ščem. Zato ga je Jezuš po teškom i mučnom betegi zmlato i kak zdravo zrno posejao, ka bi se ž njega sklila lelija: čista mladina pod vodstvom njegovih sobratov. To je ključ, ki odpre skrivnost, zakaj je dober Jezuš tak hitro pozvao k sebi toga mladoga duhovnika.

Vünej pokriva zemljo sneg i led; vsaki cvet je vmro i živeti ne more; to vreme neje za njegovo življenje. A v ogradci blaženoga Don Bosca so še v toj trdoj zimi precvele tri rože: ljubezen do Jezusa, ljubezen do Marije i ljubezen do mladine. Te tri rožce si je potrgao pokojni Joško, jih je zvezao v lepi šopek i odneso pred večnoga Sodnika, da dobi po njih tistoga, koga je iskao ž njimi: Jezusa. Potolaži se zato mati pokojnoga, ki si pred ednim letom pokopala svojega moža i zdaj pokaplješ svojega sinka, mladoga duhovnika. Pa potolažimo se vsi, ki smo bili k

pokojnomi vezani bodisi po rodbinskoj vezi, bodisi kak prijatelje ali poznanici! Prosimo pa vsi dobroga Boga, naj ga pusti kem hitrej k popolnoma vživanji nebeske dike, ka tak tem hitrej pride njegova popolna pomoč za našo mladino. Naj počiva v miri i pokoji!“

Nato je bila siovesna zađušna sv. meša, štero je darüvaö preč. g. Jožef Tkalec, ravnatelj zavoda i sošolec pokojnikov. Po svetoy meši je dühovščina zaspevala pokopne molitve i se je začeo premikati sprevod. Zvün imenüvanih gospodov so sprevajali pokojnika Monsignor Lovrec, plebanoš iz Lotmerka, preč. g. Jožef Čačič, plebanoš iz Črensovec, veleč. g. Tivadar Jožef, kaplan iz Beltinec, veleč. g. Štefan Temlin, zastopnik zagrebškoga salezijanskega zavoga i vsi sobratje iz Martinišča z g. ravnatelom Radohom kak tüdi domači g. dühovníki, kleriki i sobratje. — V velikom številu je bila zastopana rodbina iz Žižkov. Na stotine pobožnih vernikov obojega spoja je sprevajalo dragöga nam sobrata na njegovoy zadnjöj poti.

Drügi zavodi so se zavolo velike odaljenosti i svetka ne mogli vdeležiti pokopa, poslali so pa vsi svoje sožalje brzojavno ali pismeno.

Prle kak končamo ete članek, naj ešče omenimo to: Pokojni Jožko je ne samo delao na polji vzgoje, nego je skrbo tüdi za svoj milli narod v Slovenskoj Krajini. Rad je pisao v Marijin list že od mladih let i zdaj tüdi v tom betegi je pisao življenje bl. Ivana Boska, dokeč njemi je smrt ne zbila iz roke pera. — Poleg Marijiné časti je mislo tüdi na svojega patrona, sv. Jožefa. Na njegovom stoli si lahko vido podobo sv. Jožefa, ki ga je častio kak zagovornika srečne smrti, pa ne zobston. To, ka ga je proso telkokrat v življenji, je dosežno: sveto smrt.

Preselo se je od nas, a njegov düh je ostao med nami. Vüpamo se, da je že v večnom blaženstvi, a boža pota so nezgrüntana. On najde falinge v svojih angelaj, zato bi znalo biti, da ešče more za kaj zadostiti božoy pravici. Lübezen do bližnjega nam zatogavolo veleva, da se ga goreče spominjajmo v naših pobožnih molitvah. — Pobožen čtevec teh vrstic, zdehni tüdi ti ponizno: „Vekivečni pokoj darüj njemi Gospodne i vekivečna svetlost naj njemi sveti!“

Ti pa dragi Jožko, ne pozabi na nas, ki si nas zapüsto v toj skuznoj dolini. Moli za svoje domače, moli za svoje sobrate, za svojo družbo i mladino, štero si tak lübo i za štero si dao svoje mlado življenje. Tvoje vzgledno življenje nam bo ostalo v svetom spomini. Mi bomo molili za tebe, ti pa moli za nas, da se vidimo ednok pri Jezuši nad zvezdami! R. i. p.

MISIJONSKI GLASI.

Poslovilna slovesnost salezijanski misijonaroy. Lani okt. 6 se je vršila v Turini na Talijanskom velika poslovilna slovesnost salezijanskih misijonaroy i hčer Marije Pomočnice, ki so se podali v misijone. Med temi je bila tüdi edna naša domačinka i to Bakan Veronika iz Dokležovja, štera je 28. novembra odpoštüvala v Ekvador v Jüžno Ameriko. Salezijanci majo jako bogato misijonsko pole; lani so odposlali 173 misijonaroy i 103

sister. Jako nas veseli, ka se dosta naših dečkov tudi pripravlja, ka do ednok glasili med pogani vero Jezušov. O molimo za nje, ka ostanejo stanovitni.

Kitajska. Po agitaciji ruskih boljševikov se boljševizem močno širi tudi na Kitajskom. Vnogo nedužnih ljudi je spoklanih, cerkev porušeni, redovnikov i redovnic pregnanih. A pri tom žalostnom poročili mamu vesela tudi. V Belgiji majo društvo „Katoličansko kitajsko ognjišče“, šteroga namen je dijake iz Kine, ki študirajo v Belgiji, podpirati. To društvo, da je vodi sama lübezen, ma pokazati lepe sadove za Cerkev. Lansko leto se je pet teh dijakov dalo okrstiti. Kda so se poslavljali ti dijaki, da bi šli domo, jih je pozdravo tudi O. Celestin, Lu Tseang Tsiang, benediktinec. Te bendiktinec je pa prle bio znani kitajski minister. Takša so boža pota.

Patrona misijonov. Cerkev je imenüvala sveto Jezušekovo Treziko za patrono misijonov poleg že obstoječih svetih patronov. Na čast novoj patroni je bio v Lisieuxi, kde je svetnica živela i vmrla, od 15. do 29. septembra preminočega leta misijonski kongres, na šterom je bilo zastopanih 25 narodov. 30. septembra so kongres zaključili z blagoslovitvijov vogel-noga kamna za novo baziliko na čast Svetoj Jezuševoj Treziki.

Junaška lübezen. Ne strašnejšega betega kak je gobavost. Nesrečnomi betežniki po falataj gniliyo i kaplejo vkraj kotrige i navadno tudi tisti dobijo te beteg, ki tem betežnikom dvoriyo. Pa krščanska lübezen ne pozna nikšega straha, ide i pomaga tem nesrečnikom. Ve so pagobavci naši bratje i Jezušova deca, ki če mirno prenašajo svoj strašen križ, spravijo sebi i neštetim drugim dušam posvečenje i rešenje. Na prošnjo postolskoga vikara v Tat-sielou pri tibetanskoj meji v Ažiji so odišli lani na Ferenčovo štirje frančiškani med gobave, da odprejo novo misijonsko postajo med njimi.

Od „Doma sv. Frančiška“.

Tolažba za darovnike.

Za vse darovnike žive i pokojne i v teh namene se služü vsaki tjeden edna sveta meša od listimao, kak se je začelo nabirati na Dom i se bo služüla v Domi stalno naprej kak večna meša do konca sveta. Tq je na leto 52 svetih meš do konca sveta!

Kak smo lani gospodarili? Hvala Oči sirot, ki nam je dao goreče nabiratele i vsmiljena srca, smo lansko leto dobili: 77474 dinarov i 73 pare. Teliko darov je prišlo vküp lansko leto. Penez nabrani je pa prineso lansko leto intereša v črensovskoj posojilnici 8305 din. 49 par; v Mariborskoj 577 din. 70 par; v Sobočkoj pa 49 din. 60 par. To je okroglo devet jezero dinarov. Novo leto smo začeli zvün intereša z tov šumov; 131410 din. i 05 par. Z interešom i z dari, ki so meseca januara bili posebno blagoslovljeni, smo prišli do sred februara do šume okroglo 154 jezero dinarov. Kda se vsem darovnikom i nabiratelom vroče zahvalüjemo za vsaki najmenši dar i za vsaki najmenši trüd, njim naznanjamo, da vsa-

ki najmenši dar i trūd sprejmemo v božem imeni i se vūpamo, ka dober Jezuš bo njegov plačnik.

Pole za nabiranje so šampane. Za tekoče leto 1930 smo dali naštopati pole zn nabiranje. Vsaki, ki ma lūbezen do sirot i si šče malo trūda za nebesko plačo na sebe vzeti, naj se javi za te pole i pobira po svojoj občini za naše sirote, ka kemprle pridejo do svoje strehe. Nabiratelje, ki ste se pa že zglašili i ki že pobirate, ravnotak prite ali pišite po te pole. Ne koštajo nikaj.

Trije kamni z edne siromaške hiše. Lebar Jožef iz Srednje Bistrice nam je pred ednim letom poslao 650 d'n. na en kamen. Na sveti Božić, naj Jezušeki spravi veselje, ki je tak veliki siromak bio i ki tak rad ma sirote, je pa poslao pali na en kamen za svojo ženo Lebar Eufenijo; sin Lebar Ignac pa za sebe tūdi na ednoga pri toj priliki. Tak iz edne siromaške hiše, štera si v tūhinskom more iskati krūh, smo dobili tri kamne na Dom sirot. To delo je tak veliko, ka ga hvaliti mi nesmo mogoči, to tak glasno kriči, ka je sam dober Bog čūje v nebesaj i je pohvali.

Genljivi dar. Dr. Josip Jedlowski, odvetnik v Zagrebi, so do rok dobili našo prošnju „Smileno srce“. Prečteli so jo i nam taki v genljivom pismi odgovorili, ka oni znajo ka to pomeni: ne meti svojega doma. Tūdi oni neso ga meli, zato pa ščejo to delo podpirati i se vūpajo, ka sveti Frančišek bo je blagoslovo. Z pismom so nam poslali 500 Din. na Dom.

Novi črepi i kamni. Dobili smo pet črepov i tri kamne. Na tabljaj Lista imena naznanjena.

Prva občina, štera je mislila na sirote. Prva občina, štera je mislila na sirote i dala na njihov dom, je siromaška občina: *Melinci*. Darūvala je 100 din.

Krumplov i zrnja smo dobili lepo količino. Vnogi so nam šče foringo dali brezplačno. Na tabljaj lista vse objavljeno.

Dari iz zahvalnosti. Kak se čte na tabljaj M. Lista pri izkazi darov, nam je bilo već darov poklonjenih iz zahvalnosti. Neka dūša se zahvaljūje za dobljeno zdravje i da svoj obečani dar za sirote; drūga, ka je rešena nesreče; tretja za srečo, štrta za dobro odajo itd. Vse to sve-doči, ka Bog rad poslūhne naše prošnje, če se ne spozabimo ž njegovih sirot.

Velikodūšni dar. G. Škrbenc Marija nam piše z Maribora, ka čeravno je sirota, nam vendar bo na rate pošiljala teliko penez, ka pride vō eden črep. Prvo rato je že poslala.

Na gostūvanjaj i krstitjaj kak niže kaže izkaz, neso se ščista spozabili z doma sirot. A srčno bi pa želeli, ka se v većih prilikaj, pač na vsakom gostūvanji, vsakom goščenji, vsakom krstitji i spodobnih veselih dogodkaj misli na „Dom sv. Frančiška“.

*

Daj dober Bog blagoslov v obilnoj meri vsem, ki mislijo na dom njegove siromaške dece. — ODBOR.

Marija pomočnica krščenikov je bl. Boska Ivana vodila i podpirala.*)

Ime Boska Ivana je gnejsden poznano po vsem sveti. Poznajo ga kak ednoga izmed največjih vzgojitelov mladine v dvajsetom stoletji. Poznajo i slavijo ga, ar je s svojim novim — pred hodnim — načinom vzgajanja vnogo dosegeo on in njegovi sinovje — Salezijanci.

Medtem je pa znabiti ešče premalo poznano, da je vse vzgojno delo blaženoga Bosko Ivana i njegovih sinov, ravnatak vse po vsem sveti razširjeno salezijansko delovanje, vse to je delo prebl. Device Marije, ar je Marija z imenom „Pomočnica krščenikov“ Bosko Ivana navdehnola, naj to delo začne, ar je Ona njemi kazala pot i njemi preskrbela pripomočke, ar je njemi Ona davala vsikdar nove pripomočnike, z ednov rečjov, Marija je Ustanoviteljica, Zaščitnica i Ohraniteljica salezijanske družbe. Blaženi Bosko Ivan, kak je on sam večkrat vopovedao, je bio samo izvršilna šker v Marijinih rokaj.

Naslednji dogodki iz življenja Bosko Ivana nam to jasno pokažejo.

Mati boža je že devetletnomi dečkeci Ivani pokazala, kakše delo ga čaka v življenji. Marija njemi je pokazala, ka bo on postao apoštol mladine, ka bo vnogo in vnogo mladine rešo i pridobo za Boga.

Nadale je Mati boža se vnogokrat prikazala blaženomi i ga včila, kak naj žive on i njegovi sinovi. Mati boža njemi je pokazala, kak najde pripomočke za dosego cila; pa pokazala njemi je tudi kakše težkoče i težave se bodo postavile proti njogovomi deli, zato ga je tudi podvčila, kak naj dela, ka te težkoče premaga.

(Dale.)

*) To je zadnji rokopis pokojnoga Žerdin Jožefa, ki nam ga je z smrtne posteले poslao. Prosmo gospode Salezijance, da nadaljujejo delo pokojnoga i dovršijo življenjepis bl. Don Boska. — Vredništvo M. Lista.

CERKVENI - GLAS!

J. KONTLAR

Grozno preganjanje krščenikov v Rusiji. Zadnje božične svetke so boljševiki ščista zdivjali v Rusiji. Delali so takše reši, ka jih niti popisati ne je mogoče. Cerkve so zaprli. Na vnoge stotine jih porušili. Prepovedana je vsa-

ka vera. Na božične svetke so vozili okoli križ i božično drevo. Križ je mladina oplūvala, na božičnom drevi so pa visili dūhovniki obešeni. Takše grдостije so delali pri bož' h rečej, ka se ne da popisati. Sveti Oča so proti toj grozovitosti pri vladaraj zdignoli glas i naznanili, da bodo na den sv. Jožefa na grobi apoštov sv. Petra služili sv. mešo za uboge krščenike v Rusiji. Poleg sv. Oče se posebno potegūje za preganjane apoštolstvo sv. Cirila i Metoda i se vršijo po vnoгих državah protestna spravišča proti tem grozodejstvam tak pri katoličanskih kak pri protestanskih narodih. Naša dužnost v teh strašnih časaj je pa goreča molitev i gostoveto prečiščavanje za stiskane brate v Rusiji. Prosimo svete Družine pomoč za nje potom sv. Jezušekove Trezike.

Spisi častivrednoga Antona Slomškega, lavantinskoga hercegptūpeka se vkūpzbirajo zdaj. Morejo se poslati v Maribor, da se od pūšpekije potem pošljejo v Rim, kde se preglednejo. Prle kak se to zgodi, se ne more zvršiti pokojnoga prišetje k blaženim. Samo tisti spisi se morejo pūšpekiji poslati, štere so pobožen Slomšek lastnoročno pisali ali dali pisati. Ki bi kaj takšega meo, more poslati v Maribor pūšpekiji.

Misijon pri Jeleni. Varga Števan provizor pri sv. Jeleni so pozvali sinove blaženoga Don Bosca, Salezijance, da držijo njihovej fari devetdnevni misijon. Te misijon je zednim zahvalna pobožnost za 25 letnico Marijinoga Lista.

Širitelje „Mešne zveze Marije Pomočnice“ v črensovskoj fari so sledeči: Cigan Verona i Čurič Roza za Črensovce, Žerdin Martin, trgovec za Žitške, Bedrnjak Ivan za Trnje I, Horvat S. Martin za Trnje II., Horvat S. Ignac za G. Bistrico, Hren Verona za Sr. Bistrico, Godina Marko za D. Bistrico. Vsi so z veseljom sprejeli to skrb. Marija Pomočnica njim naj da vnoго gorečnosti i vnoго plačila!

Martjanska fara je drūga čūla od te velke dobrote „Mešne zveze Marije Pomočnice.“ Vič. g. plevanoš so se radovolno ponūdili, ka sami prevzemejo skrb i vodstvo zveze v svojoj fari. Bl. Don Bosko njim naj z nebes pošle lūbezen za lūbezen.

Prošnja. Vse naročnike Marijinog Lista jako lepo prosimo, ka nam naj pošlejo naslove prijatelov i znancov, ka njim šče posebi pošlemo programe te mešne zveze. Posebno pa prosimo atrese dragih Amerikanov i vsej, ki se v tūhinskem sveti mantrajo za bogšo bodočnost, ka bi oni tūdi spoznali to veliko dobroto i po Mariji Pomočnici i po aldovi vnoгих svetih meš prijali obilno blagoslova na svoje žmetno zaslužene krajcare. Atrese pošlite g. Bakan Jožefi — Martinišče — Murska Sobota. Bog plačaj!

Opominamo mladožence i snehe, ka bi svoje zakonsko življenje že od začetka posvetili i postavili na sveti fundament tūdi s tem, da se spišejo v „Mešno zvezo Marije Pomočnice.“ Naj se spomnijo na to svatje! Svatje M. Botjak in Trezika Martinec iz Tišinske fare so nabrali v te namen 250 Din. ešče prle kak je mešna zveza bila potrdjena i tak so novomi pari zagotovili tao nedelskih sv. meš v Martinišči za 15 let i šče vnoго drugih dūševnih dobrot. Marija Pomočnica njim bodi bogata plačnica!